

רע"פ 901/20 - בנימין כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 901/20

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

בנימין כהן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים בעפ"ת 59235-09-19 מיום
1.1.2020 שניתן על ידי כב' השופט מרדכי כדורי

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) בעפ"ת
59235-09-19 מיום 1.1.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית משפט לתעבורה בירושלים (כב'
השופט נ' מהנא, סג"נ) בתת"ע 11567-07-19.

רקע והליכים קודמים

1. למבקש נרשמה הודעת תשלום קנס בגין עבירה של שימוש בטלפון בעת נהיגה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א)
לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המבקש ביקש להישפט ומשלא התייצב לדיון, הורשע המבקש בהעדרו לפי סעיף
240 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982, ונגזר עליו לשלם את סכום הקנס המקורי על סך 1000
ש"ח.

עמוד 1

ביום 23.09.2019 דחה בית המשפט לתעבורה בקשה לביטול גזר הדין שניתן בהעדר, וקבע כי המבקש לא הוכיח כי הזימון שנשלח לכתובתו, הוחזר מסיבה שאינה תלויה בו, ומשכך יש לראות בזימון - כזימון כדן, וכי הכחשת ביצוע העבירה כשלעצמה, אינה מקימה חשש לעיוות דין.

ביום 1.1.2020 דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, בציינו כי טענות המבקש באשר לנסיבות הייחודיות שהביאו לכך שההזמנה שנשלחה לו לא הומצאה לידי לא נתמכו בתצהיר ולא באסמכתאות מתאימות, ומשכך, לא עלה בידי המבקש לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: סעיף 44א לתקנות).

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

2. המבקש שב על נימוקיו בערכאות מטה לפיהן לא קיבל את הזימון שנשלח לו כתוצאה ממגוריו בנכס המחולק למספר יחידות דיור. לשיטתו, בקשתו מעלה סוגיה הטעונה הכרעה של בית משפט זה באשר לזימון שלא התקבל על ידי נאשם, ויש לקבלה אף משיקולי צדק ועיוות דין. עוד מלין המבקש על כך שלא ניתן לו יומו בבית המשפט. לעניין הוכחת טענותיו, מוסיף המבקש כי אף שלא הגיש תצהיר לבית המשפט המחוזי בדבר מגוריו בכתובת המעודכנת במשרד הפנים אליה נשלח הזימון, יש לכך הוכחות רבות ועצם קבלתו את גזר הדין שנשלח לכתובת זו מעיד על כך.

דיו והכרעה

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 851/20 טוטנגי נ' מדינת ישראל(5.2.2020)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה עומדת באמות המידה האמורות.

לשון סעיף 44א לתקנות עליו התבססו הערכאות מטה בקביעותיהן - ברורה. לסתירת חזקת המסירה על הנמען להוכיח שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן. כפי שצינו הערכאות מטה כאמור, לא עלה בידי של המבקש להוכיח זאת ומשכך, לא מצאתי מקום להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

3. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' באדרהתש"פ (5.3.2020).

